

ственно отъ всичко е, че Българе-ти не сж додявали на Россіане-ты да имжтъ свои Князове, сжще така, както позво-лихж това въ Иллирикъ на Кроаты-ты, а въ Панноніж на Сло-вене-ты, Ами когато Татаре-ти господствовахж въ Россіж, Росси-ты нѣмахж ли свои Князове?

И така работа-та ся усѣща, че Русскы-ты Князове сж были вассали на Българе-ты. Това показва, че Россія е бы-ла слаба, а това пакъ, че тя е была раздѣлена между Кня-зове-ты.

Таково е было състояніе-то и на Сѣверны-ты Россіане, както видимъ у Нестора. Обаче съ това не можемъ допустна, че Рюрикъ е былъ пръвъ Русскій Князь.

Работа-та състои въ това, че Несторъ не е можалъ да научи ничто по' напрѣдъ отъ Рюрика, а Византіици-ти не са-мо сж малко знатни работы-ты на Россіане-ты, нъ и на си-лж спомянахж за нѣколко лица отъ исты-ты (Таврически) Българе.

Нъ да ся врънемъ на Югъ. Съ какво сж могли Бълга-ре-ти да спечялятъ толково вліяніе на Россіане-ты? Разумѣ-вася, че съ пожъ, а не съ поклоны. Что сж правила за да подкрѣпятъ това вліяніе! явно ся види, че поддрѣжвали сла-бость-тж на Россіж, сир. помогали и' сж да ся раздробява; признавали сж тѣя за князове, които имъ сж обѣщава по' голѣмж прѣданность. Отъ кое врѣмя ся е начало това влія-ніе на Россіж? Богъ знае? обаче ако отъ това врѣмя ся връ-немъ назадъ къмъ старинж-тж, сир. отъ врѣмя-то, кога то ся нахождахж Българе-ти на Югъ, да ся спустнемъ да гы по-срѣшнемъ, като прѣминувахж отъ Волгж къмъ Дунава, и най напोकнъ като живѣяхж при Волгж, то ще видимъ, че въ всич-кы-ты тѣя три періода, два-та тія народа, Руси-ти и Блѣ-гаре-ти сж были непосредственни съсѣди, и че, отъ Рюрика назадъ въ всичкж-тж старинж е была между тѣхъ взаимно отношеніе, взаимно вліяніе.

Исторія-та на това взаимно вліяніе и на промѣняванія-та му въ всички-ты врѣмена, която ся скри отъ память-тж на нашъ лѣтописецъ, за насъ е весиа любопытна, нъ, види ся, че вѣчно е загубена,